

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/323/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112211540
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6112211540.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a sudcov JUDr. Márie Rišiaňovej a JUDr. Danice Kočíčkovej v právnej veci navrhovateľa BL Telecom debt, s. r. o., Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 45 535 108, zast. advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, proti odporcovi O. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom Na S. 7, I. I., v konaní o zaplatenie 331,94 € s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 9C/125/2012-55 zo dňa 12. 09. 2012, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 151 ods. 1 a § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte len OSP) tak, že navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznáva, pričom konštatoval, že navrhovateľ požadoval náhradu trov konania, avšak nebol v konaní úspešný.

V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol, že podľa tvrdenia navrhovateľa jeho právny predchodca s odporcom uzatvoril Zmluvu o pripojení podľa § 43 zák. č. 610/2003 Z. z. Z pripojenej zmluvy o pripojení zo dňa 31. 10. 2008 ako aj Dodatku ku zmluve mal súd za preukázané, že medzi účastníkmi došlo k uzatvoreniu Zmluvy o pripojení v zmysle zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách. Konštatoval, že predmetom sporu bolo zaplatenie zmluvnej pokuty z dôvodu porušenia povinnosti vyplývajúcej z tohto zmluvného vzťahu. Zo samotného návrhu ani z písomného vyjadrenia navrhovateľa však nevyplýva, o aké porušenie povinnosti na strane odporcu sa malo jednať a kedy k nemu došlo. Z uvedených dôvodov súd nemohol preskúmať dôvodnosť nároku navrhovateľa na uloženie zmluvnej pokuty, preto pre unesenie dôkazného bremena návrh navrhovateľa zamietol.

Proti predmetnému rozsudku okresného súdu sa v podaní zo dňa 05. 10. 2012 navrhovateľ odvolal. V odvolaní uviedol, že odvolanie odôvodňuje § 205 ods. 2 písm. d/ zák. OSP a ust. § 205 ods. 2 písm. f/ OSP. Uviedol, že dojednanie zmluvnej pokuty ako aj jej výšky je vecou vzájomnej dohody zmluvných strán, pričom podmienkou jej platného dojednania je písomná forma dohody a jej určená alebo určiteľná výška. Právny predchodca navrhovateľa a odporca dňa 31. 10. 2008 uzatvorili zmluvu a dodatok ku zmluve, kde sa v tabuľke č. 1 nachádza zmluvné dojednanie o zmluvnej pokute vo výške 10 000,-- Sk (331,94 €). Zdôraznil, že zmluvná pokuta sankcionuje odporcu ako účastníka zmluvy za porušenie povinností uvedených v bode 1 a 2 Dodatku, v článku 3 bod 3.6, alebo v článku 5

bod 5.2 písm. a) až c) Všeobecných obchodných podmienok, ktoré má za následok vypojenie SIM-karty z prevádzky. Podľa názoru navrhovateľa, okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že pokiaľ súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že zo samotného návrhu a ani z písomného vyjadrenia navrhovateľa nevyplýva o aké porušenie na strane odporcu sa malo jednať a kedy k nemu došlo, tak si dovoľuje uviesť, že mu nie je známe akým spôsobom mal navrhovateľ preukázať tú skutočnosť, že odporca neuhradil riadne a včas faktúry za poskytnuté služby ako aj to, že odporca porušil povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu s právnym predchodcom navrhovateľa. Závery okresného súdu označil za nesprávne, pretože podľa jeho názoru vo svojom vyjadrení zo dňa 23. 07. 2012 riadne tvrdil, na základe čoho bola odporcovi uložená zmluvná pokuta a to z dôvodu nedodržania povinností zotrvať v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti. Uvedeným tvrdením podľa názoru navrhovateľa uniesol navrhovateľ povinnosť tvrdenia, preukázal právo na zaplatenie zmluvnej pokuty z dôvodu porušenia povinnosti odporcu zotrvať v právnom vzťahu počas doby viazanosti, plynúce z bodu 3 Dodatku. Podľa názoru navrhovateľa, navrhovateľ riadne preukázal skutočnosti potvrdzujúce jeho právo a je povinnosťou odporcu, ak sa chce proti tvrdeniam navrhovateľa brániť, preukázať okolnosti, ktoré toto právo vylučujú. Zdôraznil, že od nikoho nemožno spravodlivo žiadať, aby preukázal reálnu neexistenciu určitej právnej skutočnosti. V tomto prípade od navrhovateľa nemožno požadovať, aby preukazoval, že odporca ešte nezaplatil právnemu predchodcovi navrhovateľa akékoľvek faktúry v lehote splatnosti a porušil tak dobu viazanosti. Podľa názoru navrhovateľa z dôkazného bremena pre navrhovateľa vyplývala len povinnosť preukázať, že zmluva bola uzavretá. Túto skutočnosť navrhovateľ riadne preukázal zmluvou a dodatkom, ktoré boli spolu so žalobou predložené súdu. Tým navrhovateľ podľa jeho názoru uniesol bremeno tvrdenia a teda aj dôkazné bremeno. Naopak, ak by sa chcel podľa navrhovateľa odporca brániť, musel by tvrdiť, že cenu za telekomunikačné služby zaplatil a nedošlo z jeho strany k porušeniu zmluvných povinností, ktoré mali za následok vypojenie jemu poskytnutej SIM-karty z prevádzky. O svojom tvrdení by bol odporca v takomto prípade povinný predložiť dôkazy, t. j. preukázať, že v priebehu zmluvného vzťahu z jeho strany nedošlo k takému porušeniu zmluvy, ktoré by zakladalo právo na zmluvnú pokutu. Pri posudzovaní dôkazného bremena treba podľa názoru navrhovateľa rešpektovať tzv. negatívnu dôkaznú teóriu t. j. pravidlo, že neexistencia neplnenia si povinností majúca trvajúci charakter sa zásadne nepreukazuje. Na nikom nemožno podľa navrhovateľa spravodlivo žiadať, aby preukázal reálnu neexistenciu určitej právnej skutočnosti. Uviedol, že nie je možné navrhovateľa zo strany súdu sankcionovať za nepreukázanie nesporných skutočností medzi účastníkmi konania nepriznaním uplatneného nároku. Nedostatočné odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa, keď nie je zrejmé ako mal navrhovateľ preukázať svoj nárok, je nie len porušením Ústavou Slovenskej republiky garantovaného práva na súdnu a inú právnu ochranu, ale aj právnej istoty navrhovateľa v budúcich rozhodnutiach, nakoľko ten nemá vedomosť a nie je mu zrejmé, čo viac má urobiť pre unesenie dôkazného bremena v obdobných veciach vedených na súde prvého stupňa. Navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok podľa § 220 OSP zmenil tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi 331,94 € s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % p. a. zo sumy vo výške 331,94 € za obdobie od 28. 03. 2009 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania a trovy odvolacieho konania, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu danom odvolaním navrhovateľa podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a odvolaním navrhovateľa napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP ako vecne správny potvrdil.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že navrhovateľ sa podanou žalobou domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 331,94 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 331,94 € odo dňa 28. 03. 2009 do zaplatenia titulom zmluvnej pokuty, ktorú vyúčtoval odporcovi právny predchodca navrhovateľa faktúrou č. 7902128336 splatnou dňa 27. 03. 2009 „za to, že nesplnil svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby, v dôsledku čoho musela byť jeho SIM-karta vypojená z prevádzky“. Podľa tvrdenia navrhovateľa v žalobe odporca si nesplnil svoj záväzok vo forme postupných platieb za poskytnuté služby po dobu viazanosti, ktorému zodpovedal protizáväzok právneho predchodcu navrhovateľa zabezpečiť odporcovi mobilný telefón za zľavnenú cenu. Na základe uvedených skutočností vystavil právny predchodca navrhovateľa odporcovi predmetnú faktúru č. 7902128336 na sumu 331,94 €. Uvedenú faktúru odporca v lehote splatnosti riadne a včas neuhradil čím sa podľa navrhovateľa v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka dostal do

omeškania, v dôsledku čoho si navrhovateľ spolu so žalovanou sumou uplatnil v žalobe aj úrok z omeškania vo výške 9,5 % p. a. zo sumy 331,94 € za obdobie od 28. 03. 2009 do zaplatenia. Navrhovateľ pripojil k žalobe Zmluvu o pripojení zo dňa 31. 10. 2008, faktúru č. 7902128336 splatnú 27. 03. 2009, Všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických dátových služieb spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s a v priebehu konania doložil do spisu aj Dodatok ku Zmluve o pripojení zo dňa 31. 10. 2008; žiadne iné dôkazy preukazujúce opodstatnenosť v žalobe uplatneného nároku na zmluvnú pokutu navrhovateľ v konaní nepredložil.

Po preskúmaní veci odvolací súd uvádza, že okresný súd správne ustálil, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno na preukázanie opodstatnenosti nároku uplatňovaného v žalobe. Navrhovateľ síce v žalobnom návrhu uviedol, že odporca sa zaviazal riadne odobrať službu a platiť za ňu riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom cenníku a že v prípade nedodržania povinností odporcu voči právnenému predchodcovi navrhovateľa vznikla odporcovi povinnosť uhradiť zmluvnú pokutu, ktorej výška bola dohodnutá v zmluve/dodatku k zmluve o pripojení, pričom zdôraznil, že účelom zmluvnej pokuty bolo sankcionovať odporcu za to, že nesplnil svoj záväzok zotrvať počas vymedzenej doby viazanosti v zmluvnom vzťahu s právnym predchodcom navrhovateľa, avšak túto skutočnosť právne relevantným spôsobom nepreukázal, keď okrem Zmluvy o pripojení zo dňa 31. 10. 2008, Dodatku ku zmluve z toho istého dňa, Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných dátových služieb spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s. a faktúry č. 7902128336, ktorou právny predchodca navrhovateľa vyfaktoval odporcovi zmluvnú pokutu v sume 331,94 €, žiadne iné dôkazy (faktúry, ktorými by preukázal, že právny predchodca navrhovateľa vyfaktoval odporcovi cenu poskytnutých služieb a že odporca tieto faktúry neuhradil, čím porušil povinnosti odporcu riadne a včas uhradiť cenu za poskytnuté služby vyplývajúce zo Zmluvy o pripojení zo dňa 31. 10. 2008) navrhovateľ v konaní nepredložil. Neuviedol za aké obdobie a v akej výške odporca neuhradil cenu poskytnutých služieb ani to, akými faktúrami a kedy ju právny predchodca navrhovateľa odporcovi vyúčtoval. Nepreukázal, že odporca neuhradil predmetné faktúry v lehote splatnosti, neuviedol čísla týchto faktúr, obdobie, za ktoré týmito faktúrami právny predchodca navrhovateľa vyúčtoval odporcovi cenu poskytnutých služieb. Z uvedeného je zrejmé, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení, že odporcovi vznikla povinnosť uhradiť zmluvnú pokutu, tak ako bola dohodnutá v bode 3 Dodatku ku Zmluve o pripojení zo dňa 31. 10. 2008, za porušenie zmluvných povinností uvedených v bode 1 písm. c) alebo v bode 2 Dodatku, alebo v čl. 3 bod 3.6 či v čl. 5 bod 5.2 písm. a) až c) Všeobecných obchodných podmienok. Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní argumentoval tým, že vo svojom písomnom stanovisku zo dňa 23. 07. 2013 „riadne tvrdil, na základe čoho bola odporcovi uložená zmluvná pokuta“, čím „unesol povinnosť tvrdenia a preukázal právo na zaplatenie zmluvnej pokuty z dôvodu porušenia povinnosti zotrvať v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti plynúce z bodu 3 Dodatku“, odvolací považuje za potrebné upriamiť pozornosť navrhovateľa na ust. § 79 ods. 1 a 2 OSP, z ktorého jasne a zreteľne vyplýva, že v žalobe nestačí uviesť len „tvrdenia“, je potrebné označiť dôkazy na preukázanie týchto „tvrdení“ a označené dôkazy potom k žalobe aj pripojiť. Splnenie povinnosti tvrdenia rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nárok uplatnený v žalobe automaticky neznamená aj splnenie povinnosti preukázania uplatneného nároku. Navrhovateľ si podanou žalobou uplatnil nárok na zmluvnú pokutu. Zmluvná pokuta je sankcia zmluvnej povahy, na zaplatenie ktorej vzniká nárok v prípade porušenia zmluvnej povinnosti. Navrhovateľ právne relevantným spôsobom nepreukázal, že odporca porušil zmluvnú povinnosť, za porušenie ktorej si zmluvné strany dojednali zmluvnú pokutu. Okresný súd potom správne ustálil, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno na preukázanie rozhodujúcich skutočností, v dôsledku čoho súd nemohol preskúmať dôvodnosť nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty. Navrhovateľ v odvolaní tiež namietal, že z odôvodnenia rozsudku okresného súdu nie je zrejmé, ako mal navrhovateľ preukázať svoj nárok, čím je ohrozená jeho právna istota, pretože do budúcnosti nebude vedieť ako má niesť dôkazné bremeno v obdobných veciach na súde prvého stupňa. K uvedenej odvolacej námietke navrhovateľa odvolací súd uvádza, že navrhovateľ splnomocnil advokátsku kanceláriu, aby ho zastupovala v konaní a poskytovala mu právne služby, vrátane služieb súvisiacich s preukázaním nároku. Súd má v zmysle ust. § 157 ods. 2 OSP povinnosť v odôvodnení svojho rozhodnutia jasne, stručne a výstižne uviesť, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. V danom prípade navrhovateľ nárok na zmluvnú pokutu nepreukázal, preto okresný súd správne, jasne a výstižne uviedol, že nemohol dôvodnosť (nepreukázaného) nároku na zmluvnú pokutu posúdiť.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 OSP v nadväznosti na ust. § 142 ods. 1 OSP tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, pretože v odvolacom konaní úspešný odporca si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil (§ 151 ods. 1 OSP).

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.